

tilfredshed. Hun har ikke problemer med at kommunikere med patienter eller pårørende og kan sagtens skrive en journal på dansk. For syge mennesker er et fejlfrit akademisk dansk mindre væsentligt end engageret kunnen, et venligt smil og et par enkle, men opmuntrende ord.

For at føje spot til skade er den jugoslaviske læge et ualmindeligt godt eksempel på vellykket flygtningeintegration. Hun bor med sin 15-årig datter i Ribe, hvor begge trives og har opbygget et fint lokalt netværk af skolekammerater og gode venner. Hvis ikke hun får autorisation, venter bistandshjælpen på længere sigt. Sagen er et trist eksempel på, at regel-Danmark er ved at kvæle en vellykket integration. Vel at mærke af en flygtning, som både er til gavn for samfundet, og som kan forsørge sig selv. Den slags flygtninge bør altid føle sig velkomne i Danmark.«

Svar (20/10 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Det fremgår af den i spørgsmålet nævnte artikel "Speciallæge i sprogklemme" i Jydske Vestkysten mandag den 9. oktober 2000:

at en i Danmark bosat og arbejdende læge, der er kommet til landet som flygtning fra Jugoslavien, ikke kan få en dansk autorisation som læge, fordi hun ikke kan bestå Dansk prøve 2, og dermed ikke kan dokumentere tilstrækkelige dansk kundskaber,

at den pågældende læge bl.a. har arbejdet 20 måneder som 1. reservelæge på Ribe Sygehus, og at hun i den forbindelse har vist, at hun "skriver og taler et udmærket forståeligt dansk",

at der ikke stilles tilsvarende sprogkrav til læger fra EU-lande om at bestå Dansk prøve 2, for at få en dansk autorisation som læge, og

at folketingsmedlem Preben Rudiengaard (V) mener, at det med den generelle lægemangel "ikke kan være rigtigt, at nogle regler skal spænde ben for, at en højt kvalificeret læge kan få arbejde her".

Jeg vil på det foreliggende grundlag ikke kommentere den konkrete sag, som er beskrevet i Jydske Vestkysten.

Jeg kan generelt oplyse, at de såkaldte tredjelandslæger – dvs. personer med udenlandsk lægeuddannelse, som hverken er statsborger i et

EU/EØS-land eller et nordisk land i øvrigt – efter de gældende regler skal dokumentere dansk kundskaber ved at bestå Dansk prøve 2 som et af vilkårene, for at få dansk autorisation som læge.

Jeg mener, at der af hensyn til patientsikkerheden, herunder hensynet til forsvarlig kommunikation mellem læger og patienter m.v., fortsat skal stilles sprogkrav til tredjelandslæger.

Jeg er imidlertid helt enig i, at både hensynet til de udenlandske læger, som skal integreres i det danske samfund, og hensynet til sundhedsvæsenet, som efterspørger kvalificeret arbejdskraft, taler for at sådanne sprogprøver i højere grad rettes mod sundhedsmyndighedernes krav til sproglig kunnen. Disse hensyn taler endvidere for, at den midlertidige ansættelse af disse læger på sygehusene i højere grad benyttes af arbejdsgiverne til at understøtte lægernes sproglige indføring.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Sundhedsstyrelsen for øjeblikket arbejder med at revidere reglerne vedrørende autorisation af læger uddannet i udlandet blandt andet med henblik på at løse de nævnte problemer.

Styrelsen overvejer i den forbindelse også om afprøvningen af tredjelandslægenes sprogkundskaber kan gøres mere målrettet, f.eks. ved at den integreres i de faglige prøver, som lægerne skal bestå for at få dansk autorisation.

Da Sundhedsstyrelsen således allerede er i gang med at revidere regelsættet på området, mener jeg ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for, at jeg foretager mig yderligere i sagen.

Jeg kan endvidere oplyse, at det er korrekt, at personer med udenlandsk lægeuddannelse, som er statsborger i et EU-land, af traktatmæssige årsager ikke skal opfylde sprogkrav, for at få en dansk autorisation som læge, og at EU-læger, der opfylder visse krav til eksamensbeviser m.v. umiddelbart gives dansk autorisation som læge.

Det følger imidlertid af lægeloven, at enhver læge skal udøve lægevirksomhed med omhu og samvittighedsfuldhed. Dette indebærer bl.a. et krav om forsvarlig kommunikation med patienter m.v., hvilket er krav som ansættelsesmyndighederne skal vurdere, om lægerne kan leve op til.